

VALAMIKOR RÉGES-RÉGEN, NÉGY ÉVSZAK VOLT EGY ÉVBEN.
KÖVETÉK IS EGYMÁST SZÉPEN, MINT AHOGY A CSILLAG MEGY AZ ÉGEN.

TAVASSZAL A MEZŐ ZÖLD LETT, KIVIRÁGZOTT MÁR A RÉT,
A MADARAK CSICSEREGTEK, S A KIKELETRŐL SÚGTAK EZERNYI SZÉP MESÉT

AZTÁN JÖTT A NYÁR, A PERZSELŐ MELEG,
KEVÉS LETT AZ ESŐ ÉS SZOMJÚHOZTAK ÁLLATOK ÉS EMBEREK.

ÉGETT MINDEN, PARÁZSLOTT A LEVEGŐ,
HASZNÁLHATATLANNÁ VÁLT AZ ÖSSZES LEGELŐ.

MAJD JÖTT AZ ŐSZ, AMI ENYHÜLÉST HOZOTT,
FÖLDANYÓ VÉGRE EGY KEVÉS CSAPADÉKOT IS KAPOTT.

MEGSÁRGULTAK, MAJD LEHULLTAK A FALEVELEK,
A MADARAK ELREPÜLTEK, MERT MEGÉREZTÉK A KÖZELGŐ TELET.

AZ IDŐ HIDEGRE FORDULT, LEHULLT AZ ELSŐ HÓ,
MINDEN FEHÉR LETT ÉS FAGYOSAN CSILLOGÓ.
BEFAGYTAK A FOLYÓK, DERMEDT LETT A TÁJ,
A KÉMÉNYEKBŐL FÜST CIKÁZIK, MERT FÜTENI MUSZÁLY.

ÍGY VOLT EZ RÉGEN, DE:

MA MÁR EZ NEM DIVAT, EGYBEFOLYNAK AZ ÉVSZAKOK,
ÉS SOSEM TUDHATJUK, MIKOR KAPNAK HAVAT ÉS MIKOR NAPOT.